

מסורת הש"ס

(א) ברית י. [ע"ש]
(ב) [מטות כג.] (ג) ברית
כא. (ד) [פסחים כח.]
(ה) סנהדרין ק"ו. (ו) ברית
כא. לקמן ז"ל. (ז) לקמן מט.
(ח) רש"י ז"ל.
(ט) [עין חפזים עניני:] (י)
ד"ה לעבור.] (י"א) [עין
משנן.] (י"ב) [ועין חפז'
פסחים מג: ד"ה סיד'
חמני' וחס' ער' ג' ד"ה:
ז"ל כהני' ער' (ל) חס']

תורה אור השלם

1. וְאֵלָּא תִּלְבַּשׁ שְׂמֹנֶה
 וְשָׂרָא וְתַשְׁמִינִי
 2. וְעַד שֶׁיִּגְדֹּל מִתְּשֻׁבָּה יָדָהּ
 אֶרְבַּע בְּנוֹתַי מִסְתַּחֲרִין
 3. אֶתְּהִי הַקֶּדֶד
 4. וְרַבִּים בֵּי אֵי-בֵי
 5. מְסֻכִּים לֵד עֲלוֹתָם
 6. מְשֻׁמֵּם בְּאֵת הַיָּמִין
 7. חֵסֶד כִּי אֵם
 8. לֵב חֲסִידָהּ
 9. רַבִּים זֶה
 10. כִּי יִשְׁבֹּן אֶת יָדָהּ
 11. וְתִמְנֵם אֶחָד מֵהֶם בֶּן אֶת
 12. לֵב לֵב אֶתְּהִי אִשָּׁת הַקֶּדֶד
 13. כִּי יִשְׁבֹּן אֶת יָדָהּ
 14. וְיִקְרָא
 15. וְיִקְרָא עֲלֶיהָ וְיִקְרָא לָהּ
 16. רַבִּים זֶה
 17. כִּי יִשְׁבֹּן אֶת יָדָהּ
 18. שְׂמֹנֶה בֵּי אֵי-בֵי
 19. כִּי יִשְׁבֹּן אֶת יָדָהּ
 20. שְׂמֹנֶה בֵּי אֵי-בֵי
 21. כִּי יִשְׁבֹּן אֶת יָדָהּ
 22. שְׂמֹנֶה בֵּי אֵי-בֵי
 23. כִּי יִשְׁבֹּן אֶת יָדָהּ
 24. שְׂמֹנֶה בֵּי אֵי-בֵי
 25. כִּי יִשְׁבֹּן אֶת יָדָהּ
 26. שְׂמֹנֶה בֵּי אֵי-בֵי
 27. כִּי יִשְׁבֹּן אֶת יָדָהּ
 28. שְׂמֹנֶה בֵּי אֵי-בֵי
 29. כִּי יִשְׁבֹּן אֶת יָדָהּ
 30. שְׂמֹנֶה בֵּי אֵי-בֵי
 31. כִּי יִשְׁבֹּן אֶת יָדָהּ
 32. שְׂמֹנֶה בֵּי אֵי-בֵי
 33. כִּי יִשְׁבֹּן אֶת יָדָהּ
 34. שְׂמֹנֶה בֵּי אֵי-בֵי
 35. כִּי יִשְׁבֹּן אֶת יָדָהּ
 36. שְׂמֹנֶה בֵּי אֵי-בֵי
 37. כִּי יִשְׁבֹּן אֶת יָדָהּ
 38. שְׂמֹנֶה בֵּי אֵי-בֵי
 39. כִּי יִשְׁבֹּן אֶת יָדָהּ
 40. שְׂמֹנֶה בֵּי אֵי-בֵי
 41. כִּי יִשְׁבֹּן אֶת יָדָהּ
 42. שְׂמֹנֶה בֵּי אֵי-בֵי
 43. כִּי יִשְׁבֹּן אֶת יָדָהּ
 44. שְׂמֹנֶה בֵּי אֵי-בֵי
 45. כִּי יִשְׁבֹּן אֶת יָדָהּ
 46. שְׂמֹנֶה בֵּי אֵי-בֵי
 47. כִּי יִשְׁבֹּן אֶת יָדָהּ
 48. שְׂמֹנֶה בֵּי אֵי-בֵי
 49. כִּי יִשְׁבֹּן אֶת יָדָהּ
 50. שְׂמֹנֶה בֵּי אֵי-בֵי
 51. כִּי יִשְׁבֹּן אֶת יָדָהּ
 52. שְׂמֹנֶה בֵּי אֵי-בֵי
 53. כִּי יִשְׁבֹּן אֶת יָדָהּ
 54. שְׂמֹנֶה בֵּי אֵי-בֵי
 55. כִּי יִשְׁבֹּן אֶת יָדָהּ
 56. שְׂמֹנֶה בֵּי אֵי-בֵי
 57. כִּי יִשְׁבֹּן אֶת יָדָהּ
 58. שְׂמֹנֶה בֵּי אֵי-בֵי
 59. כִּי יִשְׁבֹּן אֶת יָדָהּ
 60. שְׂמֹנֶה בֵּי אֵי-בֵי
 61. כִּי יִשְׁבֹּן אֶת יָדָהּ
 62. שְׂמֹנֶה בֵּי אֵי-בֵי
 63. כִּי יִשְׁבֹּן אֶת יָדָהּ
 64. שְׂמֹנֶה בֵּי אֵי-בֵי
 65. כִּי יִשְׁבֹּן אֶת יָדָהּ
 66. שְׂמֹנֶה בֵּי אֵי-בֵי
 67. כִּי יִשְׁבֹּן אֶת יָדָהּ
 68. שְׂמֹנֶה בֵּי אֵי-בֵי
 69. כִּי יִשְׁבֹּן אֶת יָדָהּ
 70. שְׂמֹנֶה בֵּי אֵי-בֵי
 71. כִּי יִשְׁבֹּן אֶת יָדָהּ
 72. שְׂמֹנֶה בֵּי אֵי-בֵי
 73. כִּי יִשְׁבֹּן אֶת יָדָהּ
 74. שְׂמֹנֶה בֵּי אֵי-בֵי
 75. כִּי יִשְׁבֹּן אֶת יָדָהּ
 76. שְׂמֹנֶה בֵּי אֵי-בֵי
 77. כִּי יִשְׁבֹּן אֶת יָדָהּ
 78. שְׂמֹנֶה בֵּי אֵי-בֵי
 79. כִּי יִשְׁבֹּן אֶת יָדָהּ
 80. שְׂמֹנֶה בֵּי אֵי-בֵי
 81. כִּי יִשְׁבֹּן אֶת יָדָהּ
 82. שְׂמֹנֶה בֵּי אֵי-בֵי
 83. כִּי יִשְׁבֹּן אֶת יָדָהּ
 84. שְׂמֹנֶה בֵּי אֵי-בֵי
 85. כִּי יִשְׁבֹּן אֶת יָדָהּ
 86. שְׂמֹנֶה בֵּי אֵי-בֵי
 87. כִּי יִשְׁבֹּן אֶת יָדָהּ
 88. שְׂמֹנֶה בֵּי אֵי-בֵי
 89. כִּי יִשְׁבֹּן אֶת יָדָהּ
 90. שְׂמֹנֶה בֵּי אֵי-בֵי
 91. כִּי יִשְׁבֹּן אֶת יָדָהּ
 92. שְׂמֹנֶה בֵּי אֵי-בֵי
 93. כִּי יִשְׁבֹּן אֶת יָדָהּ
 94. שְׂמֹנֶה בֵּי אֵי-בֵי
 95. כִּי יִשְׁבֹּן אֶת יָדָהּ
 96. שְׂמֹנֶה בֵּי אֵי-בֵי
 97. כִּי יִשְׁבֹּן אֶת יָדָהּ
 98. שְׂמֹנֶה בֵּי אֵי-בֵי
 99. כִּי יִשְׁבֹּן אֶת יָדָהּ
 100. שְׂמֹנֶה בֵּי אֵי-בֵי

הגהות הב"ח

(ב) רש"י ד"ה שאין
חושבין אין כ"ו. י"ב עין
נמכות דק כג י"ש ע"ה
ד"ה אין חושבין אין
מנענען כה שלא חלמה אי
לאשכח בו ע"ה: (ג) ד"ה
ממתי וכו' דרמבמה
פסטי: (ד) ל"ה לטעם נה
יכו' למה הפסי' ולהפסי'
ד"ה אין חושבין ליה לא
יבא איש וכו' ודרשנין
חושבין
ממתי
באנוסה דשתיהו אינן
בחור' איתו ומסכנה
דמילתא דרב גיידל
נושאין
על
באנוסה פסטי:

תגהות מהר"ב

רנשבורג
[א] תיב' ר"ח וי' מנח
שקמטו ענין לו וי' ה"ה
נעלמח אלף נכמטה חורה
וי' ר"ב אלף הרב"ן ס"י
ר"ד י' ד' ד' ד' נכטו סג
דקוקא נכטה חורה דרש
ולא בכל התורה ועשה
נמשוס לכל התורה ופי'
הגורא ולמחא וי' וי'
מוקדם וימחור אלף משה
שקידר משה חורה פרה
אחר פרה לא סידר אלף
פרה רב"ל:

חמש עשרה נשים פרק ראשון יבמות

7.

אלא תלכא שטעטן. וסמך ליה גדילים תעשה לך ודרשין סמוכין ושירין כללית. אלא חמי עשה ודמי כל תעשה: שפין סומכין. אהן (א) [סומכין] טעמיה לבסוף להחייבם לו אלא כופין אותו וחולין. סומכין ליגא דקרא קא נקט דליף לה מלא תחטום: וסמך ליה בור. אלא דרשין סמוכין וגי כללית צדיית נמי דרשין: תעשה בורה דרין. והאי סמוכין דכללית צדיית תעשה תורה הוא דרשין: תחטום ענין לו. ענין פסדה (א) סמוכה

דכתיב ולא תלכש שעמנו גדילים תעשה
לך ואמר רבי אלעזר ^אסמוכים מן התורה
מנין שנאמר ^בסמוכים לעד לעולם עשויים
באמת וישר ^גואמר רב ששת אמר ר' אלעזר
משום רבי אלעזר בן עזריה ^דמנין ליכמה
שנפלה לפני מוכה שחין שאין חוסמין אותה
שנאמר ^הלא תחסום שור בדישו וסמך ליה
^וכי ישבו אחים יחדיו ^זואמר רב יוסף אפילו
לאמאן דלא דריש סמוכים בעלמא במשנה
תורה דריש דהא ר' יהודה בעלמא ^חלא דריש
ובמשנה תורה דריש ובעלמא מגלן דלא
דריש דתניא ^טבן עזאי אומר נאמר ^ימכשפה
לא תחיה ונאמר ^{יא}כל שוכב עם בהמה מות
יומת סמכו ענין לו מה שוכב עם בהמה
בסקילה ^{יב}אף מכשפה בסקילה א"ל ר' יהודה
וכי מפני שסמכו ענין לו גוציא זה לסקילה
אלא אוב וידעוני בכלל מכשפים היו ולמה
יצאו להקיש להם ולומר לך מה אוב וידעוני
בסקילה אף מכשפה בסקילה ובמשנה
תורה מגלן דדריש רתנן ^{יג}גושא אורא אנוסה
אביו ומפחת אביו אנוסה בנו ומפחת בנו
רבי יהודה אוסר באנוסה אביו ומפחת אביו
ואמר רב גידל אמר רב מ"ט דרבי יהודה
דכתיב ^{יד}לא יקח איש את אשת אביו ולא
יגלה כנף אביו ^{טו}כנף שראה אביו לא יגלה
ויממאי דבאנוסה כתיב מעיליוהי דקרא דכתיב
^{טז}נתן האיש השוכב עמה לאבי העגרה
חמשים כסף וסמך ליה לא יקח איש
גוף ורבנן אי הוה סמך ליה דבאנוסה

השתא דלא סמיך ליה ^ט(דכתיב לא יקח בשומרת יבם הכתוב מדבר ^יולעבור עליו מאי טעמא דדריש איבעית אימא משום דמופני איבעית אימא משום דמוכח דאם ת ואיבעית אימא משום דמופני דאם כן ת אשת אביו לא יגלה כנף אביו למה לי ש"מ

הדוקשה כל התורה לתפילין והקדש עדיף מסמונים ולמי
מוצין דבלא"ה נמי לרבנן דר' יושיעמאל ב' התכלת ב' התכלת
מנא וקשה הא דדייק ב' התכלת דרב יהודה סבר דליי
ג' לסבר דהוי הזמן גרמא מייחבי נשים מסמונים וי"ו
שפטרנינו מכלאים וע"כ נשים חייבות בכלאים דאמר ספ"ר
מפני ששבו ענין ב' וי"ו ואמ"ר רחמ"ה הכא הוא בלא
התפלה (מסמנים) דדרש מלא תלמה כל נשמה דללא
דלא סבר כרבנן דדרשי סמונים בכל מקום אלא אינט
תאמר וכי מפני שסמנו נשמה דלא דרש סמונים בעלמא
קדשי קדשים אכל יחלקו כקדשים קלים מ"ל איס
ס' וי"ו מוסף על ענין ראשון דריש דכדיח חולת תורה
דאמ"ר חייב מיוחד דלא ליתכחב לנל נבי אהרן מהיה ו
ה דכולהו מוכח או מופנה ולא חש להביא אלא אחד מהס' וי
צין פרשם אונס ללא יגלה: דא"כ אבדיה נבי ע
ממאי הוי ממוזר בין לר"ש בין לרבנן פסקה החולק (לקמן)
פ"ה נבי לדרוש ר' יהודה דמוכח מילתא מולא דלא חביב
לא חביב מוכח כיון שהלכנו נכחו במקומו ומיהו לע
א יגלה בנה אביו אפ"ה. מדנקט לא יגלה בלא וי"ו
ה כגון לקמן ואמ"ר גרסי' ולא יגלה כנף אביו למי לי ומפ
שי ליה לשומרה כמו רבנן. וריב"ז ס' דשפיר גרס לא
ומרת יב"ש על אביו כיון דבלא הכי איכא איסור יבמה לר
כל האסור (המנו 15.) אמרינן לרבנן לא יגלגול לא יגלגול

[illegible]

עין משפט
ור מניח

ח א מ"י פ"ג מהל' יצוא
 הלכות ד' סנה עשין נא
 מושע' אלה' סימן קסה
 עשין ד' (ובכר אלסס סרן
 : דתחבות דף קא):
 ב מ"י פ"א מהל'
 עבודת סכנים הל' סו
 סנה לאין נה (מושע' י"ד
 סימן קעט):
 ג מ"י פ"ג מהל' איסורי
 ביאה הל' יג:

תוספות ישנים

[illegible]

סמוכים לעד לעולם.

[illegible]

וכי מפני ששמוכו ענין
יש לו במקום אחר שהוא
אותם דמיהם גם, להקיש
זמירת יום של אכיל ראיה